

Szukajcie, a znajdziecie – rozmowa
z prof. dr. hab. Waldemarem Rozyńskim

Spotkania świąteczne w diecezji toruńskiej

MYŚL NA TYDZIEŃ

**Przyjmijmy do naszych serc
Syna Bożego, by promienio-
wać na otoczenie Jego
światłem prawdy i miłości.**

Bp Andrzej Suski

Spotkanie i pojednanie

Współczesny świat tak bardzo potrzebuje pojednania; pojednania, które przełamie bariery, podziały czy uprzedzenia, zbuduje mosty, wprowadzi pokój najpierw we własnym sercu, a potem między ludźmi, wspólnotami i kościołami. Do nowego sposobu życia prowadzi Ten, który pojednał ludzkość z Bogiem, Jezus Chrystus. Wobec tej prawdy stajemy teraz, bowiem w naszej diecezji w dniach 17-25 stycznia będziemy przeżywać Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan pod hasłem: „Pojednanie – miłość Chrystusa przynagla nas”. Jest ono zaczerpnięte z 2. Listu do Koryntian św. Pawła Apostoła (por. 5, 14-20). W poszczególnych dniach ekumenicznej oktawy będziemy rozważać następujące tematy: Jeden umarł za wszystkich, Nie żyjemy już dla siebie, Już nikogo nie znamy według ciała, To, co dawne, przeminęło, Nastało nowe, Bóg pojednał nas ze sobą, Służba pojednania, Pojednani z Bogiem.

Dlatego Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zachętą do modlitwy, zadumy i życia dla innych. O tym właśnie mówił papież Franciszek: „Niech każdy popatrzy w głąb swojego sumienia i posłucha słowa, które mówi: wyjdź poza twoje interesy, powodując znik serca, przezwycięż obojętność w stosunku do drugiego człowieka, pokonaj twoje racje śmierci i otwórz się na dialog. I nie dodawaj więcej bólu, powstrzymaj swoją rękę”. **Beata Pieczykura**

Bożena Sztajner/Niedziela

IDŹMY I GŁOŚMY

OPRAC. S. GAUDIOSA DOBRSKA CSDP

Przeżyliśmy już to, o czym przypominał nam papież senior Benedykt XVI: „O północy Ja przyjdę dla was”. Gdy klękaliśmy tej wyjątkowej Świętej Nocy przy żłóbku, w którym spoczął Wielki Bóg w postaci maleńkiego Dziecięcia, zdało się nam, że słyszeliśmy anielskie śpiewy, wzywające wybudzonych ze snu pasterzy: „Idźcie...”. A potem ich wzajemne nawoływanie się: „Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło, i o czym nam Pan oznajmił” (Łk 2, 15). Udali się z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeni, wrócili i opowiadali, co im zostało objawione o tym Dziecięciu.

Prowadzi nas Bogarodzica

I my także, odchodząc ze stajenki betlejemskiej, dzieliliśmy się nawzajem ze sobą przeżyciami i refleksjami, aż dzięki Bożej Opatrzności wkroczyliśmy w nowy rok Pański 2017, w który od Jezusowego żłobka wprowadziła nas Święta Boża Rodzicielka Maryja. W Jej matczynych ramionach, obok Boskiego Emmanuela, zmieściliśmy się wszyscy – my, Chrystusowe owieczki: i te wierne, i te, które On potem szukał i odnalazł.

Jak mówi bł. Maria Karłowska: „Matka Najświętsza nie dla siebie samej odebrała od Pana Boga

ten Zbawienny Depozyt: Syna Bożego. Nie dla swej osobistej pociechy została Matką Jezusową. To dla zbawienia świata, dla dobra wszystkich ludzi poczęła Go, nosiła, porodziła, piastowała, wychowała. W Betlejem Maryja pokazuje Jezusa, daje Go pasterzom, Jego rączką świat błogosławić zaczyna. Maryja trzymająca Jezusa na rękach, blisko swego Serca, nie siebie samą chce nam pokazać, lecz tylko Jego. Chciałaby ku Niemu zwrócić wszystkie oczy, całą uwagę, miłość i szacunek ludzi”. Możemy powiedzieć, że Maryja – jak pasterze betlejemscy – idzie w życie i głosi Chrystusa.

dokończenie na str. VI

Ilona Bożejewicz-Gajtkowska

Licznie zgromadzeni z radością witali św. Mikołaja

GRĘBOCIN

Spotkanie z Mikołajem

Tradycyjnie od 16 lat do kościoła pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grębocinie w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia przybywa święty biskup Mikołaj. Dzieci na to wydarzenie czekają z niecierpliwością i już od początku Adwentu dopytują, czy i w tym roku będzie spotkanie ze świętym, który przynosi dla nich paczuski ze słodyczami. Sponsorami pyszności, jak co roku, są: miejscowy oddział Akcji Katolickiej, parafia oraz wielu indywidualnych darczyńców. Wszystkim dziękujemy.

Od kilkunastu lat również tego dnia ogłaszane są wyniki bożonarodzeniowych konkursów. W tym roku odbył się konkurs rodzinny na najpiękniejszą szopkę bożonarodzeniową, a także dla dorosłych na najsmaczniejsze pierniki. W obu konkurencjach wzięło udział ponad sto osób. Jury długo zastanawiało się, jak wyłonić zwycięzców, gdyż wszystkie przyniesione prace odznaczały się wyjątkową pomysłowością, estetyką i wysokim walorem artystycznym. Osta-

tecnie sędziowie zdecydowali, że nagrodę za pracę plastyczną otrzymają trzy rodziny, wybrano tyle samo smacznych pierników. Przyznano też wyróżnienia.

Dzięki uprzejmości licznych sponsorów mogliśmy nagrodzić miłą niespodzianką każdego uczestnika konkursu.

Ilona Bożejewicz-Gajtkowska

Obszerą fotorelację dotyczącą wydarzenia można znaleźć na Facebooku na fanpage Akcja Katolicka Grębocin oraz Mój Grębocin

GRĘBOCIN

Kiermasz charytatywny

Pprzed świętami Bożego Narodzenia w Zespole Szkół nr 2 i przy kościele parafialnym w Grębocinie odbyły się konkurs bożonarodzeniowy oraz kiermasz charytatywny. Nie byłoby w nim nic niezwykłego, gdyby nie fakt, że na zaproszenie organizatorów (nauczycieli i opiekunów Szkolnego Koła Caritas) z wielkim zaangażowaniem odpowiedziało ponad 60 uczniów, którzy wykonali blisko 100 ozdób świątecznych.

Corocznie od wielu lat w naszej placówce organizowane są konkursy bożonarodzeniowe. Cieszą się one ogromnym zainteresowaniem wychowanków. Dzieci i młodzież wykonują stroiki, kartki, bombki, anioły. Do tej pory prace były ekspozowane na wystawach pokonkursowych. Tym razem organizatorzy postanowili urządzić również kiermasz charytatywny pięknych ozdób. Dochód z niego został przeznaczony na przygotowanie bożonarodzeniowych niespodzianek

dla wychowanków naszej szkoły, których rodziny są w trudnej sytuacji materialnej.

Uczestnikom konkursu i ich rodzicom dziękujemy za piękny gest i ogromne serce.

Jury w składzie: Ilona Bożejewicz-Gajtkowska, Małgorzata Dąbrowska, Maria Górecka, ks. Kazimierz Recki oraz ks. Damian Wysocki, wszystkich biorących udział w naszej akcji nagrodziło słodkimi niespodziankami.

Ilona Bożejewicz-Gajtkowska

ŚWIERCZYNKI

Miłość bliźniemu

Naszym wspólnym dobrym uczynkiem, który świadczy o chrześcijańskiej miłości bliźniego, okazała się zbiórka pieniędzy przeprowadzona 18 grudnia ub.r. w kościele parafialnym w Świerczynkach. Każdą ofiarę dobrze wykorzystaliśmy na potrzeby przygotowania paczek bożonarodzeniowych dla najbardziej potrzebujących rodzin z naszej parafii. Paczki trafiły do 13 rodzin.

Katarzyna Umińska

Uśmiech obdarowanych jest motywacją do czynienia dobra

Czasem zastanawiamy się, czy przez niesienie pomocy stajemy się lepsi. Otóż tak. Bo czy uśmiech obdarowanych nie wystarczy, by zrozumieć jak wiele dobrego uczyniliśmy osobom potrzebującym. Wyrażamy zatem wdzięczność proboszczowi ks. Piotrowi Stefańskiemu za inicjatywę zbiórki oraz wszystkim dobroczyńcom za złożone hojnym sercem ofiary. Dziękujemy również paniom z Koła Gospodyń Wiejskich w Świerczynkach za pomoc w przygotowaniu paczek. Wrażliwość i otwartość serca wielu ludzi sprawiła naszym rodzinom świąteczną radość.

Katarzyna Umińska

Krzysztof Kozłowski

Chór Alla Camera podczas koncertu

GRUDZIĄDZ

Wieczór kolęd

Po raz drugi grudziądzki Chór Alla Camera zaprosił do bazyliki św. Mikołaja w Grudziądzu na Wieczór Kolęd. Kolędowanie odbyło się w dzień Bożego Narodzenia. Na zaproszenie odpowiedziało liczne grono grudziądzan i ich gości.

Przed rozpoczęciem minutą ciszy uczczono pamięć członków chóru Aleksandrowa, którzy zginęli w katastrofie lotniczej. Po poetyckim wprowadzeniu w klimat i istotę Betlejemskiej Nocy popłynęły kolędy i pastorałki w artystycznym wykonaniu chóru i te śpiewane wspólnie. Stworzyła się rodzin-

na atmosfera. Żłóbek, migające światełka na choinkach, błyski w oczach, a czasami spływająca łza przypominały piękną tradycję śpiewania kolęd w naszych domach. Warto podtrzymywać tę tradycję, szczególnie w młodych tworzących się rodzinach.

Koncert, którego dyrygentem był Mateusz Iwanowski, a za organami zasiadł Marek Matecki, po kilku bisach i gromkich oklaskach zakończył się zaproszeniem na kolejny, trzeci już Wieczór Kolęd w 2017 r.

Renata Lewandowska

UNISŁAW

Kolędnicy Misyjni

W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia dzieci i młodzież parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Unisławiu zostali pobłogosławieni i rozesłani na ulice parafii przez swojego opiekuna ks. Jacka Wróblewskiego, by poprzez postugę Kolędników

Misyjnych pomóc dzieciom z Tajlandii. Kolędnicy przygotowali wcześniej celebrację Mszy św. pod opieką katechetki Urszuli Machaj, by duchowo przygotować się na głoszenie orędzia o narodzinach Zbawiciela.

Ks. Jacek Wróblewski

Kolędnicy z opiekunami

Paweł Jakubcz

TORUŃ

Wigilia w oratorium

Podopieczni i wychowawcy toruńskiego Oratorium im. bł. ks. Bronisława Markiewicza, jak co roku, spotkali się przy wspólnym stole, by dzielić radość Bożego Narodzenia. Do stołu zasiedli także zaproszeni goście, wśród których był bp Andrzej Suski. Nie zabrakło przedstawicieli władz samorządowych województwa kujawsko-pomorskiego i miasta Torunia.

Dyrektor oratorium ks. Krzysztof Winiarski CSMA powitał wszystkich zebranych. Podziękował gościom za to, że pomagają tworzyć na Rybakach „takie małe Betlejem”, gdzie młodzi ludzie

skie Światło Pokoju. Następnie wszyscy przełamali się opłatkiem, życząc sobie wzajemnie wielu łask od Bożej Dzieciny. Po życzeniach nadszedł czas na posiłek, po którym odbyły się wspólne kolędowanie oraz występy taneczne. Grupa najmłodszych oratoryjnych tancerzy pod kierunkiem Justyny Rumińskiej wystąpiła w choreografii pt. „Święta u Smerfów”, wzbudzając radość.

Spotkanie zakończyło się przybyciem św. Mikołaja. Rozdawanie prezentów przeplatał śpiew kolęd i pastorałek. Przez całą uroczystość towarzyszył zebra-

Władysław Kościuch

Harcerze i dzieci z oratorium podczas przekazania światła z Betlejem

rozwijają się duchowo, fizycznie i intelektualnie. Goście dziękowali wszystkim zaangażowanym w dzieło oratoryjne za podejmowany trud wychowania.

Podczas spotkania nie zabrakło jasełek, które odbyły się we współczesnej scenografii. Aktorzy starali się pokazać, jak to by było, gdyby Jezus dziś przyszedł na świat. Jasełka niosły przesłanie, które było okraszone pozytywnym humorem i elementami artystycznymi. Wszyscy nagrodzeni zostali gromkimi brawami.

Po występie harcerze ZHP z Gór-ska uroczyście wnieśli Betlejem-

nym zespół wokalny. Całość prowadził Mariusz Luda z Radia Eska Toruń.

To był przepiękny, głęboko przeżyty i radosny wieczór. Oratoryjna Wigilia to jedno z ważniejszych wydarzeń w ciągu całego roku. Jest to czas, kiedy możemy spotkać się, podzielić się opłatkiem, wybaczyć sobie to, co złe, oraz wspominać to, co dobre. Takie właśnie chwile pozostają na zawsze w naszej pamięci.

Barbara Namysłowska

Więcej na www.oratorium.torun.pl

SZUKAJCIE, A ZNAJDZIECIE

Z prof. dr. hab. Waldemarem Rozyńskim rozmawia Helena Maniakowska

HELENA MANIAKOWSKA: – Od jak dawna jest Pan członkiem Diecezjalnej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Toruńskiej i czym zajmuje się ta rada?

PROF. DR HAB. WALDEMAR ROZYŃKOWSKI: – W sekretariacie Diecezjalnej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Toruńskiej (DRRiSK DT) jestem od 2003 r. Od tego też roku do chwili obecnej jestem przewodniczącym tejże rady. Została ona powołana przez bp. Andrzeja Suskiego w 1996 r. Była to jedna z pierwszych Diecezjalnych Rad Ruchów w Polsce. W związku z tym była nawet, do pewnego stopnia, przykładem dla innych diecezji, szczególnie tych nowych, powołanych do istnienia w 1992 r. Zadaniem rady składającej się zasadniczo z osób świeckich, głównych odpowiedzialnych w ruchach i wspólnotach, jest wspieranie Księdza Biskupa w różnych kwestiach duszpasterskich odnoszących się do diecezji. Poza tym jest także płaszczyzną spotkania w diecezji różnych wspólnot, pomaga wzajemnemu poznawaniu się i dostrzeganiu charyzmatów wzbudzanych przez Boga w Kościele. Rada służy budowaniu komunii we wspólnocie Kościoła doświadczanej na poziomie diecezji oraz konkretnych parafii. Członkiem rady może być każdy ruch, stowarzyszenie czy nawet pojedyncza wspólnota katolicka funkcjonująca w granicach diecezji. Rada spotyka się dwa razy w roku, podczas sesji wiosennej i jesiennej. Podczas spotkań poruszamy różne kwestie, którymi żyje nasza diecezja, Kościół w Polsce oraz na świecie. Dla przykładu podczas sesji jesiennej omawiamy główne założenia programu Kościoła w Polsce na nowy rok duszpasterski.

– Działalność rady regulowana jest przez Statut DRRiSK DT, który został zawarty w dokumentach 1. Synodu Diecezji Toruńskiej...

– Statut DRRiSK DT został włączony do dokumentów będących owocem prac 1. Synodu Diecezji Toruńskiej. Trzeba jednak wyraźnie zaznaczyć, że swoim początkiem sięga on 1996 r., czyli momentu powołania rady przez Księdza Biskupa. W tekstach synodalnych spotykamy jeszcze dwa inne dokumenty interesujące z perspektywy ruchów działających w naszej diecezji. Mam tu na myśli dwie instrukcje – „Instrukcja o zadaniach kapłana wobec zrzeszeń laikatu” oraz „Instrukcja o roli zrzeszeń laikatu”. Już same ich tytuły wskazują na to, że ruchy i stowarzyszenia są ważnym zjawiskiem w naszych parafiach.

– Przywołane teksty podkreślają wartość grup formacyjnych w diecezji.

– Ruchy i stowarzyszenia są bardzo istotnym środowiskiem, w którym wielu dojrzewa na drodze wiary. Powodem do radości jest fakt, że coraz więcej osób, zarówno świeckich, jak i duchownych tak właśnie na nie patrzy. Niejednokrotnie właśnie w nich osoby przechodzą proces ewangelizacji, odkrywają swoje powołanie, a następnie uczą się służyć w Kościele. Dzięki mniejszym wspólnotom wielu zaczyna zupełnie inaczej patrzeć na Kościół. To w nich ma miejsce katecheza, a szerzej formacja, która prowadzi do spotkania z żywym Bogiem. Oczywiście, za tymi ogólnymi stwierdzeniami należy widzieć życie konkretnych ludzi, które zmienia się i wydaje przepiękne owoce. A nie jest również tajemnicą, że obecnie

DK. PROF. DR HAB. WALDEMAR ROZYŃKOWSKI diakon stały, wicedyrektor Wydziału ds. Formacji i Apostolstwa Świeckich w Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, przewodniczący Diecezjalnej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Toruńskiej. Przewodniczący komisji historycznych w procesach beatyfikacyjnych sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelażka oraz sługi Bożej Magdaleny Mortęskiej. Historyk, dyrektor Instytutu Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Helena Maniakowska

wiele osób przeżywa duchową pustynię, poszukuje sensu życia i często go nie znajduje. Dlaczego? Ponieważ szuka go poza Bogiem, poza Kościołem, poza wspólnotą wierzących.

– Ile osób gromadzą nasze wspólnoty i grupy?

– Według najnowszych statystyk obecnie w Polsce przeszło 3 mln osób jest zaangażowanych w ruchach i stowarzyszeniach katolickich. Stanowi to przeszło 9% wszystkich katolików mieszkających w naszej ojczyźnie. W naszej diecezji, wg oficjalnych danych z końca 2005 r., w różnych grupach i ruchach spotyka się ok. 51 tys. osób, co stanowi również ok. 9% wszystkich katoli-

ków. Jeżeli przyjmiemy, że w niedzielnych Eucharystiach uczestniczy ok. 30% wiernych, i nie mamy wątpliwości, że w liczbie tej spotykamy członków ruchów, to możemy przyjąć, że w regularnym duszpasterstwie w naszych parafiach blisko 25% to osoby, które spotykają się w różnych grupach i wspólnotach. Jak widać, są to już znaczne liczby i nie powinniśmy przechodzić obok nich obojętnie. Duszpasterstwo wspólnotowe nie jest więc jakimś sztucznym, ponadprogramowym dodatkiem, ale czymś istotnym. Im większa grupa duchownych oraz świeckich będzie miała takie przekonanie, tym większych cudów duszpasterskich będziemy świadkami.

– Czy poprzez grupy i wspólnoty buduje się w naszych parafiach swoista rodzina?

– Może termin „rodzina” to zbyt wielkie określenie, ale będąc w różnych grupach, człowiek bardzo szybko odkrywa, że na drodze wiary nie jest sam, zaczynają go łączyć z innymi wierzącymi więzy, których być może przez wiele lat nie widział. Zaczyna rozumieć, że Kościół to konkretna wspólnota, w której jest także miejsce dla niego. Zaczyna doświadczać, że należy do konkretnej rodziny ludzi wierzących. Warto użyć w tym opisie jeszcze jednego interesującego odniesienia rodzinnego. Można powiedzieć, że misją każdej grupy i wspólnoty w Kościele jest rodzenie ludzi do świadomego chrześcijaństwa. Te swoiste narodziny, które mają miejsce w naszych wspólnotach, pomagają budować z parafii rodzinę. Dlatego zwróć się z prośbą do czytelników „Głosu z Torunia”: Szukajmy w naszych parafiach grup i wspólnot, aby samemu dojrzewać oraz pomagać innym rodzić się dla Boga.

– Ostatnio w Kościele w Polsce, w tym także w naszej diecezji, spotykamy coraz częściej posługujących w parafiach stałych lektorów i stałych akolitów. Powstaje jakby nowa wspólnota mężczyzn, wspólnota lektorów i akolitów. Co może my powiedzieć o tym powołaniu?

– W naszej diecezji, jako jednej z pierwszych w Polsce, pojawili się stali lektorzy i stali akolici. Posługi te w Kościele w Polsce wprowadził 2. Synod Plenarny, który odbywał się latach 1991-99. W synodalnym dokumencie o liturgii czytamy m.in.: „Mężczyźni świeccy, którzy ukończyli przynajmniej 25 lat, cieszą się dobrą opinią, posiadają odpowiednie przymioty i są przygotowani do swych zadań poprzez odpowiednią formację, mogą być przyjęci do posługi stałego akolity. Posługę lektora można udzielać w wieku wcześniejszym”. 2 października 2007 r. podczas 341. Zebrania Plenarnego Episkopatu Polski przyjęto „Instrukcję w sprawie udzielania posługi lektora i akolity świeckim mężczyznom”. 27 listopada

kolejnego roku Konferencja Episkopatu Polski na 346. Zebraniu Plenarnym przyjęła „Dyrektorium Duszpasterstwa Służby Liturgicznej”, gdzie wiele miejsc poświęcono liturgicznym posługom akolity i lektora. Przywołane wyżej dokumenty podkreślają, że stałe posługi wykonywane przez mężczyzn stają się dla nich formą realizacji powołania w Kościele.

Początki tej posługi w naszej diecezji sięgają 2011 r., kiedy podczas spotkania Diecezjalnej Rady Ruchów bp Andrzej Suski wyraził pragnienie, aby w diecezji wprowadzać stałe posługi – lektora i akolity, i poprosił mnie, już wtedy jako stałego diakona (święcenia otrzymałem 5 listopada 2011 r.), abym zajął się przygotowaniem takiej formacji. Przez kilka miesięcy w gronie kilku osób, przede wszystkim ks. prof. Dariusza Koteckiego, o. Jacka Dubla CSsR oraz ks. Rafała Bocheny, opracowaliśmy schemat formacji. Informacja o kursie przygotowującym do stałych posług trafiła do księży proboszczów naszej diecezji, gdyż to oni mają decydujący głos w tym, czy potrzebują w parafii takiej posługi, i to oni kierują konkretnie osoby do podjęcia formacji. Na proces formacji składają się nie tylko ćwiczenia praktyczne i wykłady, ale także rozeznawanie powołania do posługi. Od września 2012 r. rozpoczęliśmy pierwszy cykl przygotowań do przyjęcia posług. 30 czerwca 2013 r. w toruńskiej katedrze bp Józef Szamocki udzielił po raz pierwszy w diecezji toruńskiej posługi stałego lektora 31 mężczyznom. Po kilku miesiącach 12 kwietnia 2014 r. także w toruńskiej katedrze bp Andrzej Suski udzielił po raz pierwszy w diecezji posługi stałego akolity 25 mężczyznom. Obecnie w kilkudziesięciu parafiach naszej diecezji posługuje ok. 100 stałych lektorów i stałych akolitów, w tym 59 akolitów. W bieżącym roku formacyjnym do przyjęcia posługi stałego akolity przygotowuje się 31 mężczyzn. Polecamy ich naszym modłom, aby w realizacji powołania do posługi znaleźli radość w kroczeniu za Bogiem. ■

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

W dniach 17-25 stycznia w naszej diecezji odbywać się będą nabożeństwa ekumeniczne z okazji Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Tegoroczne obchody przeżywane są pod hasłem: „Pojednanie – miłość Chrystusa przynagla nas” (por. 2 Kor 5, 14-20).

Zachęcamy do uczestnictwa w nabożeństwach w Toruniu, Grudziądzu i Działdowie.

TORUŃ

17 stycznia, wtorek, godz. 17 – Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, parafia pw. św. Mikołaja w Toruniu, ul. Podgórna 69

18 stycznia, środa, godz. 18 – Kościół Rzymskokatolicki pw. Ducha Świętego, Toruń, ul. Piekary 24

20 stycznia, piątek, godz. 19 – Ekumeniczny Wieczór Chwały, Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu,

pl. bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego 1

22 stycznia, niedziela, godz. 17 – Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP, parafia pw. św. Szczepana w Toruniu, ul. Strumykowa 8

24 stycznia, wtorek, godz. 17 – Kościół Polskokatolicki w RP, parafia pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu, ul. Gałczyńskiego 36

DZIAŁDOWO

23 stycznia, poniedziałek, godz. 17 – Kościół Rzymskokatolicki, parafia pw. św. Wojciecha, Działdowo, ul. Nidzicka 4

GRUDZIĄDZ

25 stycznia, środa, godz. 17 – Kościół Rzymskokatolicki – bazylika pw. św. Mikołaja Biskupa, sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Grudziądzu, ul. Kościelna 1

Ks. Krzysztof Krzemiński, referat ds. dialogu religijnego

ZAPRASZAMY

Konkurs kolęd w Chełmnie

W Chełmnie 21 stycznia odbędzie się 12. Ogólnopolski Konkurs Kolęd i Pastorałek. Patronat honorowy nad konkursem objął bp Andrzej Suski. Do konkursu zakwalifikowały się 22 zespoły chóralne z całej Polski. Przesłuchania konkursowe potrwać od godzin porannych do późnego popołudnia i odbywać się będą w auli Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Chełmnie. Występy oceniać będzie profesjonalne jury złożone z wybitnych znawców muzyki, profesorów Akademii Muzycznych. Konkurs zwieńczy uroczysta Msza św. w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie, po której nastąpi ogłoszenie wyników i koncert laureatów. Miłośników kolęd i pastorałek zapraszają do Chełmna organizatorzy konkursu Stowarzyszenie Przyjaciół Chóru Collegium Cantorum. Szczegółowy program na stronie internetowej: www.collegiumcantorum.pl/konkurs-koled/. Patronat medialny nad konkursem objął Tygodnik Katolicki „Niedziela”.

Rekolekcje

z o. Józefem Witko OFM

W dniach 3-5 lutego Katolickie Stowarzyszenie Ewangelizacyjne Posłanie zaprasza na rekolekcje charyzmatyczne pt. Jerycho – Moc uwielbienia (burzenie twierdz warownych). Rekolekcje, które poprowadzi o. Józef Witko OFM, odbędą się w Hali Widowiskowo-Sportowej Zespołu Szkół nr 28, ul. Przy Skarpie 13 w Toruniu. Osoby zainteresowane udziałem w rekolekcjach mogą zgłaszać się za pomocą formularza zgłoszeniowego na stronie www.rekolekcje.poslanie.pl oraz pod nr. tel. 723-834-573.

Opłata za udział w rekolekcjach to 90 zł (wariant bez posiłków) i 120 zł (wariant z posiłkami). Z opłaty rejestracyjnej zwolnione są dzieci w wieku do lat 8 włącznie (jeśli jednak zamawiają Państwo dla nich posiłki, trzeba je opłacić). Wszystkie dzieci prosimy zgłaszać z podaniem ich wieku.

Organizatorzy nie zapewniają dodatkowej opieki nad dziećmi. Szczegółowe informacje na stronie www.rekolekcje.poslanie.pl.

IDŹMY I GŁOŚMY

dokończenie ze str. I

Naśladujemy Maryję

Nie pozostaje nam więc nic innego, jak naśladować Ją. My także w 2017 r., o którym nie wiemy, co nam przyniesie, powinniśmy ukazywać sobą Jezusa, Jego miłość, Jego dobroć, czułość i miłosierdzie. „Nie trzeba, aby była mowa o nas” – jak mówi Matka Karłowska – my mamy iść w życie i głosić innym Chrystusa. Jak słuszne jest takie rozumowanie bł. Matki Marii, potwierdza ikonografia chrześcijańska. Spójrzmy na obrazki Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus, a zauważymy bez trudu, że zawsze ma Dziecię przed sobą. Oby i dla nas w tym roku każdego dnia Jezus był pierwszym i najważniejszym, jedyną naszą wartością i najwyższym wzorem postępowania. Tym, który jest naszą Drogą, Prawdą i Życiem, który jest Światłem – a wiemy, jak trudno jest żyć bez światła! W tym Świetle, którym jest Jezus, ujrzymy w prawdzie nas samych, nasze zamiary i czyny oraz intencje tych czynów. W świetle Chrystusa patrzeć będziemy także na innych i na różnorodne sytuacje życiowe. Wtedy łatwiej nam będzie przyjąć i zaakceptować trudne niejednokrotnie do zrozumienia zarządzenia Boże.

Idźmy do ludzi

Ze Świętą Bożą Rodzicielką idźmy więc w tym roku do ludzi, by nieść im Jezusa, by głosić Jego prawdę, by rozświeślać ludzkie życie tym Światłem, którym jest On sam. Od otwarcia się na rzeczywistość objawienia Bożego zależą narodziny nowego życia wiary w nas. Potrzebujemy wiary, aby upaść na kolana i złożyć Boskiemu Zbawicielowi dary swego serca. Kto uwierzył Bogu, już nie jest

Michael Leopold Willmanni, Krzeszów kościół św. Józefa

sam, bo przyszła do niego Miłość Miłosierna. Właśnie tę Miłość mamy głosić całemu światu. To Ona winna ożywiać nasz apostołat, według słów św. Pawła: „Miłość Chrystusa przynagla nas” (2 Kor 5, 14).

Jak ważne jest to wezwanie: „Idźcie i głoscie”, widzimy w życiu Chrystusa Pana, który wzywa swych uczniów, aby byli Jego apostołami we własnym środowisku i w świecie: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20, 21). Jak mówił św. Jan Paweł II do młodych w Denver (14 sier-

pnia 1993 r.): „Według Ewangelii św. Marka ostatnie słowa, które Chrystus wypowiedział do Apostołów, brzmiały: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!». Są to słowa misyjnego posłania. Od tego nakazu rozpoczął się wielki rozwój Kościoła. (...) Chrystus najpierw zaprasza, aby z kolei pełniej się objawić i posłać. Zaprasza, aby dać się poznać tym, których zamierza posłać. Posyła tych, którzy poznali tajemnicę Jego osoby i Jego królestwa. Ewangelia bowiem ma być głoszona mocą ich świadectwa”.

Pan nas posyła

Jak przedziwne są zarządzenia Boże. To one sprawiły, że w ten rok Pański 2017 wkroczyliśmy właśnie z hasłem programu duszpasterskiego: „Idźcie i głoscie”. Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki we wstępie do publikacji „Idźcie i głoscie” pisze: „Każdy ochrzczony jest powołany przez Boga do zaangażowania się na rzecz głoszenia światu Ewangelii”. Zachęca do włączenia się w tę misję nie tylko dorosłych, ale również dzieci i młodzież, których entuzjazm i zaangażowanie są potrzebne w Kościele. Dlatego w gorącej modlitwie prosimy Pana, abyśmy nie lękali się odpowiedzieć: „Oto ja, Panie, posłij mnie!”. Poślij nas! Św. Jan Paweł II napominał, byśmy „czuwali, byli gotowi rozpoznać Jego oblicze i spieszyć do braci, aby nieść im wspaniałą nowinę: «Widzieliśmy Pana!»” (por. list apostolski „Novo millennio ineunte”, 59).

Przyzywamy więc światła Chrystusa Pana dla nas samych i dla naszych czasów, otoczonych mrokami różnorodnych zagrożeń. Panie Jezu – Światło Odwieczne! Boże z nami! Jesteś nam potrzebny, Książę Pokoju! Wesprzyj nas, abyśmy wówczas, gdy świat głosi śmierć Boga – potrafili śpiewać z wiarą: Bóg się rodzi. Gdy coraz częściej ludzie odchodzą od Boga, szli odważnie do Ciebie i głosili, że dla nas stałeś się człowiekiem! Chryste, Światłości świata, otwieraj nasze serca na wiarę, która dodaje sił i rozpromienia ufną radością mimo wszystko; na nadzieję, która nie pozwoli nam żyć w smutku i zwątpieniu, lecz każe ufnie patrzeć w codzienność i przyszłość; na miłość, która wszystko, co dobre umacnia, a co trudne pomaga przezwyciężać. Pozwól nam zawsze głosić, że Bóg jest z nami!

Oprac.
s. Gaudiosa Dobrska CSDP

Pasterka w toruńskiej katedrze

BOŻE NARODZENIE Z KSIĘŻMI BISKUPAMI

TORUŃ

Biskup Andrzej Suski przewodniczył Pasterce w toruńskiej katedrze. Była to Pasterka jubileuszowa, ponieważ sprawowana po raz 25. od powstania diecezji toruńskiej. Ksiądz Biskup, rozpoczynając Mszę św., zachęcił do modlitwy za wszystkie dzieci świata, którym odbierane jest dzieciństwo; które cierpią z powo-

du wojen i porzucenia; które zabijane są w łonach matek. W homilii podkreślił, że Bóg stał się człowiekiem, by objawić nam swoją miłość, doprowadzić nas do prawdy, odnaleźć zagubionych, zjednoczyć nas ze sobą i dać życie wieczne.

Ks. Paweł Borowski

KRÓTKO

Drzewko szczęścia

Parafianie z Kowalewa Pomorskiego wzięli udział w przedświątecznej akcji „Drzewko szczęścia”. Na gałązkach tego drzewka zawieszono zostały serduszka z imionami dzieci z ubogich rodzin. Zrywając serduszko, dana osoba, za przykładem głównego patrona parafii św. Mikołaja, przygotowywała prezent dla danego dziecka. Parafianie sprawili, że na twarzach 38 dzieci zagościł uśmiech, a w sercu radość.

Spotkanie opłatkowe

Dzień przed Wigilią w Kowalewie Pomorskim odbyło się spotkanie opłatkowe wszystkich grup, ruchów i stowarzyszeń działających w parafii. Spotkanie było okazją do wspólnego wsluchania się w Słowo Boże i przełamania opłatkiem. Życzono sobie, by nowy rok duszpasterski przeżywany pod hasłem: „Idźcie i głosście” stał się czasem jeszcze większego zaangażowania w życie parafii, a przede wszystkim odpowiedzi na wezwanie do ewangelizacji.

Agnieszka Kotecka

Pasterka w Łubiance

Tomasz Grabiec

ŁUBIANKA

Blisko tysiąc osób uczestniczyło w Mszy św. w noc Bożego Narodzenia w budującym się kościele pw. bł. Jerzego Popiełuszki w Łubiance. Eucharystii

w murach powstającej świątyni przewodniczył bp Józef Szamocki.

Ks. Rajmund Ponczek

Jaselka przygotowali uczniowie i nauczyciele Zespołu Szkół Publicznych w Łasinie

ŁASIN

Być dobrym jak chleb

W codziennym zabieganiu okresu przedświątecznego i pośród wielu szkolnych obowiązków społeczność Zespołu Szkół Publicznych w Łasinie znalazła czas, by zatrzymać się nad istotą świąt Bożego Narodzenia. Dzieci szkoły podstawowej oraz młodzież z gimnazjum pod kierunkiem katechетки Teresy Czyżak-Szram oraz nauczycieli 22 grudnia ub. r. przygotowali i wystawili jasełka.

Przesłanie przedstawienia, w które wkomponowane były treści biblijne, wymagało od uczniów umiejętności nie tylko aktorskich i wokalnych, ale także pantomimicznych. Sceny ukazały, jak ważne jest dostrzeganie drugiego człowieka, jego potrzeb i wspieranie potrzebujących. Proboszcz parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Łasinie ks. kan. Grzegorz Grabowski, burmistrz miasta i gminy Rafał Kobylski oraz dyrektor szkoły Ewa Szy-

manowicz, składając życzenia, nawiązywali do scen zaprezentowanych w jasełkach. Przyświecała im ważna myśl, która w rozpoczynającym się Roku św. Brata Alberta przypomina o istocie chrześcijańskiej postawy. – Bądźmy dobrzy jak chleb, który leży na stole i z którego każdy może sobie ukroić, nie tylko w okresie świąt Bożego Narodzenia, ale w każdym naszym kolejnym dniu – podkreślano. Jak dzielimy się chlebem, tak samo swoim życiem, czasem, sercem dzielimy się z drugim człowiekiem. Tylko poprzez modlitwę możemy nabierać siły i mocy duchowej do tej ważnej misji chrześcijańskiej.

Rozstrzygnięto także konkurs na szopkę bożonarodzeniową. Podziękowano uczniom i nauczycielom, którzy od wielu lat włączają się do akcji przedświątecznej pomocy potrzebującym „I ty możesz zostać św. Mikołajem”.

Aleksandra Wojdyło

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. 56 622 35 30 w. 39, fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 8

NOWE MIASTO LUBAWSKIE

Koncert wielkich serc

Drugi Bożonarodzeniowy Koncert Charytatywny, który odbył się 27 grudnia ub.r. w Nowym Mieście Lubawskim, wypełnił po brzegi bazylikę pw. św. Tomasza Apostoła. Najpiękniejsze polskie kolędy i pastorałki, znane utwory świąteczne oraz kompozycje Seweryna Krajewskiego i Piotra Rubika wykonał Maciej Miecznikowski.

Do wspólnego śpiewu artysta zachęcał uczestników koncertu. Siostry Aleksandra i Sylwia Lewickie oraz wszyscy zgromadzeni mieli okazję wspólnie z artystą wykonywać bożonarodzeniowe utwory. Nie zabrakło również opowieści i wspomnień, które pozwoliły wytworzyć rodzinną atmosferę. Maciej Miecznikowski mówił o wartościach religijnych, dostrzeganiu piękna każdej chwili i spotkanego człowieka jako daru Bożego.

Podczas koncertu zbierano ofiary na rehabilitację Teresy Napiórkowskiej, katechетки, która przez 23 lata uczyła w Szkole Podstawowej nr 1 im. Jana Pawła II. Od kilku lat walczy z chorobą nowotworową. Obecnie jest po przeszczepie szpiku kostnego i z wielką siłą, wspierana przez wiele osób, walczy. – Niech ofiary złożone tego dnia będą wyrazem wdzięczności za pracę katechetyczną pani Teresy, która z pewnością przybli-

żyła do Boga wielu spośród nas – zachęcali duszpasterze nowomiejskiej parafii.

Słowa podziękowania za wspólne kolędowanie artyście oraz wszystkim ludziom dobrego serca złożył proboszcz i kustosz sanktuarium ks. kan. Zbigniew Markowski. Dyrektor SP 1 Jerzy Resicki podkreślił, że pani Teresa umiała odkrywać talenty wśród młodych ludzi, zostawiła bardzo dużo dobra w szkole i o tym każdy pamięta.

Wdzięczność wobec wszystkich ludzi o dobrych sercach wyraziła Teresa Napiórkowska. – Miłość jest lekarstwem, które codziennie dokonuje cudów. Jezus, lekarz ciała i duszy, mnie prowadzi. Jestem wdzięczna za każdy bezinteresowny znak miłości i troski, modlitwy, Msze św. i dobre słowo. Dziś cierpieniem chwałę Boga, niosę krzyż i On jest przy mnie blisko. Niech będzie Bóg uwielbiony w każdym z was i niech Bóg wam wynagrodzi – mówiła.

Wrażliwość na potrzeby bliźniego oraz ludzka solidarność potrafią przybliżyć nieba. Mieszkańcy i parafianie Nowego Miasta Lubawskiego pokazali, że Bóg narodził się w ich sercach, czyniąc je wrażliwymi i gotowymi do wsparcia.

Aleksandra Wojdyło

Teresa Napiórkowska (w środku) z najbliższymi, duszpasterzami oraz Maciejem Miecznikowskim